

Warszawa, dnia 15 lipca 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 123/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSR (del.) Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy Marta Herc

4. przy udziale oskarżycielki prywatnej E. S. (1)

po rozpoznaniu w dniach 29 kwietnia 2022 r. i 7 lipca 2022 r.

5. sprawy W. S. (1), syna L. i L. z d. S., ur. (...) w W.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 217 § 1 kk

7. na skutek apelacji wniesionych przez oskarżycielkę prywatną i jej pełnomocnika

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9. z dnia 25 października 2021 r. sygn. akt III K 303/20

I. zaskarżony wyrok uchyla i przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie na rzecz adw. E. S. (2) kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnaście 92/100) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną oskarżycielce prywatnej z urzędu w instancji odwoławczej.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	Sygn. akt VI Ka 123/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 303/20.</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	W. S. (1)	Konflikt pomiędzy oskarżonym a oskarżycielką prywatną Naruszenie nietykalności cielesnej oskarżycielki prywatnej przez oskarżonego	POSTANOWIENIE PROTOKÓŁ Zeznania oskarżycielki prywatnej E. S. (1) Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. (1) Nagranie rozmowy Wydruki	k.174-178 k.217-219v k.180 k.181 k.185 k.227-228
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	W. S. (1)	Utrata równowagi/zachwianie się przez oskarżycielkę prywatną w wyniku otwierania drzwi,	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. S. (1)	k.181

		które oskarżony próbował zamknąć.	
1.6. Ocena dowodów			
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1.	Jak wyżej	Powyższe dokumenty i nagranie nie były kwestionowane i nie budziły żadnych wątpliwości. Oskarżycielka prywatna sprecyzowała przebieg zdarzenia i wyjaśniła, co zrobiła po nim. Z kolei oskarżony potwierdził treść wiadomości sms-owej kierowanej do oskarżycielki prywatnej.	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.1.2.1.	Jak wyżej	Oskarżony nie potrafił w logiczny sposób wyjaśnić treści wiadomości sms-owej skierowanej do oskarżycielki prywatnej.	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<i>Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej zarzucił</i> obrazę przepisów prawa procesowego, mająca wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4, 5 § 2, 7 i 410 kpk polegająca na przekroczeniu przez Sąd Rejonowy zasady swobodnej oceny dowodów, a dokonaniu ich dowolnej oceny, naruszeniu zasad obiektywizmu i nie uwzględnieniu przez Sąd przy wyrokowaniu całości okoliczności ujawnionych w toku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

rozprawy sądowej poprzez uznanie za istotnych jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego W. S. (1), a nie uwzględnieniu okoliczności przemawiających przeciwko niemu, a zwłaszcza uznaniu za niewiarygodne zeznań oskarżycielki prywatnej E. S. (1) i uwzględnieniu jedynie tych fragmentów materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień samego oskarżonego, co w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia W. S. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu.

***Oskarżycielka
prywatna
zarzuciła:***

1. Błędy w ustaleniach faktów uznanych za udowodnione stanowiących podstawę rozstrzygnięcia polegających na przyjęciu, iż:

- „W dniu 20 grudnia 2019 r. do W. S. (1) zadzwoniła córka B., prosząc by przyjechał po nią na ulicę (...), pod Klub

(...) w W.". Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione.

- „Kiedy oskarżony dotarł na miejsce wraz ze swoją partnerką wsiadł do samochodu syna zaś córkę B. poprosił by wsiadła do samochodu partnerki”. Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione.

- „oskarżycielka zaczęła szarpać za kłamkę”. Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione.

- „gdy oskarżony skutecznie zamknął drzwi do samochodu poprosił syna by odjechał”. Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione.

- „po tym zdarzeniu oskarżycielka udała się na komisariat policji gdzie zgłosiła naruszenie jej nietykalności cielesnej przez oskarżonego, a następnie zgłosiła się do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego”

Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione.

- „Oskarżycielka opisała lekarzowi następujące urazy: ugodzenie, uderzenie, skręcenie, pobicie i zadrapanie przez inną osobę ręki prawej”. Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione.

2. Błędy w ocenie dowodów będących podstawą ustalenia faktów polegających na przyjęciu, iż:

- W. S. (1) na rozprawie 16.02.2021 r. zeznawał prawdę.

Oskarżony świadomie i celowo kłamał na rozprawach nie przyznając się do popełnienia zarzucanego mu czynu by uniknąć konsekwencji naruszenia nietykalności cielesnej E. S. (1) 20.12.2021., których z wiadomych powodów nie chce ponieść. Oskarżony wynajął jednego z lepszych adwokatów w W. i ma przeświadczenie, że odgrywając rolę niesłusznie oskarżonego wspólnie z pełnomocnikiem przed Sądem zostanie uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu. Oskarżony skłamał, że jego konflikt z żoną trwa od 2018 r. Faktem jest, że nie konflikt, ale przemoc trwa w małżeństwie i to od ok. 2010 r. Należy podkreślić, że przemoc W. S. i konkubiny w stosunku do E. S., B. S. i T. S. eskaluje od maja 2018 r. Liczne dowody na istnienie tej przemocy znajdują się w aktach sprawy I C 824/18. Nie

powinno umknąć uwadze, że 12 tomów akt sprawy I C 824/18 wpłynęło na biuro podawcze Sądu Rejonowego w Warszawie na ul. (...) dnia 8 października 2021 r. o godz. 11:31 (k.91 akt III K 303/20) w okresie obowiązujących procedur antycovidowych w sądach. Sąd Okręgowy wypożyczył akta na 7 dni gdyż taką ilość dni na zapoznanie się z aktami wnioskowała SSR Iwona Wierciszewska. W OCENIE e. S. 7 dnia na wnikliwe przejrzanie akt sprawy I C 824/18 to zbyt mało zważywszy, że SSR Iwona Wierciszewska w poniedziałki i wtorki ma również inne sprawy na wokandzie. Zaznaczyć należy, że SSR Wierciszewska zarządziła jedynie sporządzenie kopii k.5-9 z akt sprawy I C 824/18 i dołączenie do akt III K 303/20 a następnie odesłanie akt do Sądu Okręgowego zez znanych sobie powodów już dnia 12.10.2021 (k.93 akt III K 303/20). Pomimo, że SSR

uznała dowody za wiarygodne nie odniosła się do skopiowanego dokumentu pozwu o rozwód w uzasadnieniu ustnym ani pisemnym do niniejszego wyroku.

- E. S. (1), zdaniem Oskarżonego, w odwecie za złożenie pozwu rozwodowego i faktu, że dzieci nie mieszkają matką składa zawiadomienia i prywatne akty oskarżenia przeciwko oskarżonemu.

Niniejsze twierdzenie nie znajduje potwierdzenia w materiale dowodowym i nie może być uznane za udowodnione. Zdanie oskarżonego nie jest dowodem a jedynie jego percepcją widzenia pewnych faktów. Sąd z założenia jest bezstronny i winien opierać się na dowodach a nie bezpodstawnie dawać wiarę zdaniu Oskarżonego tym bardziej, że jest sprzeczne z dowodami w aktach sprawy I C 824/18.

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ilość, rodzaj i wzajemne powiązanie zarzutów przemawiały za ich zbiorczym omówieniem. Tym bardziej wobec ich zasadności.</p> <p>Nie ulega wątpliwości, że w dniu zdarzenia oskarżycielka prywatna chciała odebrać dziecko, które miało wówczas przebywać pod jej opieką na podstawie orzeczenia sądu w sprawie rozwodowej. Zrobił to oskarżony przy pomocy swojej partnerki, więc chciała o tym z nim porozmawiać i uniemożliwiła mu odjechanie z parkingu, na którym się zatrzymał. W szczególności poprzez otwieranie drzwi. Do tego momentu wersje wydarzeń oskarżonego i oskarżycielki prywatnej były zbieżne. Sporne było jedynie to, co stało się później. Oskarżony twierdził,</p>		

że próbował zamknąć drzwi, które oskarżycielka prywatna otwierała, a gdy w pewnym momencie ta straciła równowagę/ zachwiała się, to zrobił to i odjechał. Z kolei oskarżycielka prywatna wskazywała, że w międzyczasie oskarżony wysiadł z samochodu i naruszył jej nietykalność cielesną, a dopiero potem opuścił miejsce zdarzenia.

Zdaniem Sądu Okręgowego twierdzenia oskarżycielki prywatnej zasługiwały na wiarę. Oskarżony musiał bowiem zrobić coś, co spowodowało, że mógł stamtąd odjechać. Oskarżycielka prywatna nie rezygnowała i tylko jej skuteczne odsunięcie od samochodu umożliwiło mu opuszczenie miejsca zdarzenia. Przy czym nie mogło to nastąpić przy drzwiach samochodu i bez jego opuszczenia, albowiem był to parking publiczny i odległości pomiędzy

pojazdami były niewielkie. Powyższe wynika z załączonych wydruków (k.227-228). Co istotne, wręcz kluczowe, w korespondencji sms-owej kierowanej przez oskarżonego do oskarżycielki prywatnej po tym zdarzeniu de facto opisał on przebieg tego incydentu (k.61). Wskazał w niej „Oderwanie twojej ręki która wyrywała klamkę auta i odsunięcie cię od niego nie jest pobicie”. Powyższa korespondencja nie była kwestionowana. Wprawdzie na rozprawie apelacyjnej oskarżony twierdził, że oskarżycielka prywatna otwierała drzwi, a on je jedynie zamykał, wskutek czego straciła równowagę/ zachwiała się i możliwe było odjechanie, jednak w/w wiadomość ewidentnie wskazuje na bezpośredni kontakt tych osób. Zwłaszcza słowa „oderwanie” i „odsunięcie”. Zdaniem Sądu Okręgowego było to możliwe jedynie poza pojazdem i

poprzez naruszenie nietykalności cielesnej. W szczególności poprzez chwycenie i wykręcenie ręki, którą oskarżycielka prywatna trzymała za drzwi, a następnie szarpanie, popychanie i przewrócenie. Gdyby było inaczej, treść tej wiadomości byłaby zupełnie inna, nie powiązana z działaniem oskarżonego.

Na taki przebieg wydarzeń wskazywały zeznania oskarżycielki prywatnej, znajdujące potwierdzenie w nagraniu rozmowy z operatorem numeru 112, w której to zrelacjonowała i zeznaniach świadka J. W., z którą o tym rozmawiała. Nawiązując do w/w nagrania, oskarżycielka prywatna w sposób bardzo spontaniczny i wiarygodny opisała tę sytuację. Chciała też, żeby na miejsce przyjechała Policja i karetka pogotowia, udzielając jej pomocy medycznej. Nie stało się tak nie dlatego, że zmieniła zdanie, ale taką decyzję podjął

operator numeru 112. Jednocześnie pouczył oskarżycielkę prywatną, że ta powinna osobiście zgłosić zaistniałe, co zrobiła. Potwierdza to protokół przesłuchania (k.4-4v). Była też w szpitalu, co potwierdza dokumentacja medyczna (k.7-8v). To, że nie miała widocznych obrażeń ciała nie oznacza, że do naruszenia jej nietykalności nie doszło. Już tylko na marginesie wskazać należy, że zaistniała sytuacja nie jest jedyną, kiedy oskarżony miał zachowywać się wobec oskarżycielki prywatnej w taki sposób. Przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie toczy się bowiem sprawa pod sygn. akt III K 675/21, gdzie oskarżony jest między innymi o czyn z art. 217 § 1 kk. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy doszedł do zupełnie innych wniosków niż Sąd Rejonowy, uznając że oskarżony wyczerpał znamiona

zarzucanego mu czynu.			
Wniosek			
<p>Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej wniósł o zmianę wyroku poprzez uznanie oskarżonego W. S. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu i orzeczenie kary grzywny w kwocie 2.500 złotych.</p> <p>Oskarżycielka prywatna wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uznania W. S. (1) za innego zarzucanego mu czynu, zasądzenie kary grzywny w wysokości 2.500 zł na rzecz oskarżycielki prywatnej i zasądzenie zakazu zbliżania się W. S. (1) na odległość 5 metrów od E. S. (1), ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Okręgowy nie mógł skazać oskarżonego w sytuacji, gdy Sąd Rejonowy wydał wyrok uniewinniający. W tej sytuacji konieczne było uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwiężle o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.	Sąd Okręgowy nie mógł skazać oskarżonego w sytuacji, gdy Sąd Rejonowy wydał wyrok uniewinniający. W tej sytuacji konieczne było uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania.	# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
Sąd Okręgowy doszedł do zupełnie innych wniosków niż Sąd Rejonowy, uznając że oskarżony wyczerpał znamiona zarzucanego mu czynu. Oskarżycielka prywatna nie pozwałała mu			

stamtąd odjechać, otwierając drzwi samochodu, w którym się znajdował. Dlatego musiał z niego wysiąść i skutecznie ją od niego odsunąć, jednocześnie naruszając jej nietykalność cielesną. Potwierdzają to nie tylko jej zeznania i rozmowa a operatorem numeru 112, ale również treść kierowanej do niej korespondencji sms-owej, której oskarżony nie był w stanie w sposób logiczny wytłumaczyć.

1.1.8.
***Zapatrywania
prawne i
wskazania co do
dalszego
postępowania***

Sąd Rejonowy powinien ponownie przeanalizować niniejszą sprawę, mając na uwadze całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, w tym dokumentację medyczną, korespondencję sms-ową, wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie apelacyjnej i

<p>nagranie z rozmowy oskarżycielki prywatnej z operatorem numeru 112. Powinien też zapoznać się z aktami sprawy o sygn. III K 675/21.</p>	
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>6. Koszty Procesu</p>	
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>II</p>	<p>Oskarżycielka prywatna była reprezentowana na rozprawie apelacyjnej przez pełnomocnika z urzędu adw. E. S. (2). Sąd należało zasądzić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie należne jej wynagrodzenie w kwocie 619,92 złotych, w tym podatek od towarów i usług. Jego wysokość wynika z</p>

	rozporządzenia w tym zakresie.	
7. PODPIS		

0.1.1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika - 1			
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 303/20.		
0.1.1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	Uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

0.1.1.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika - 2			
Podmiot wnoszący apelację	Oskarżycielka prywatna		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie w sprawie o sygn. akt III K 303/20.		
0.1.1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana